

Č. 10.722.

Bytová péče: * Maje vydati potvrzení o nutné potřebě bytu podle § 4 odst. 1 zákona o ochraně nájemníků č. 44/1928 Sb., zkoumá úřad správní prejudiciálně, jde-li o byt podléhající ochraně nájemníků.

(Nález ze dne 20. září 1933 č. 19.352/32.)

V ě c: Spolek pro chemickou a hutní výrobu v Ú. proti zemskému úřadu v Praze o potvrzení potřeby bytu podle § 4 zák. č. 44/1928 Sb.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Výměrem z 5. prosince 1928 vydal okr. úřad v Ú. stěžujícímu si spolku potvrzení podle § 4 zák. č. 44/28 o tom, že dosavadního bytu Arnošta K. v domě č. . . . v Ú. nutně potřebuje k ubytování svého zaměstnance Františka S.

Odvolání Arnošta K. proti tomuto výměru podanému vyhověl žal. úřad a v odpor vzatý výměr zrušil jako nezákonný z těchto důvodů: »Konaným šetřením bylo zjištěno, že jde o byt naturální. Potvrzeno to bylo nejenom důsledným prohlašováním firmy samé, ale i policejním komisařstvím v Ú., které ve zprávě ze 14. září 1929 uvádí, že veškeré byty stěžující si firmy jsou naturální, nikoli však služební. Firma sama pak opětovně uvedla, že vskutku jde o byty naturální. Naturální a služební byty však nepodléhají zákonu o ochraně nájemníků a nelze proto pro ně vydávati potvrzení podle § 4 cit. zák.«

Stížnost vytýká nař. rozhodnutí v první řadě nezákonnost proto, poněvadž žal. úřad rozhodoval o otázce právní povahy bytu Arnošta K., ačkoliv tuto otázku příslušelo řešiti jedině řádnému soudu. Námitku tuto neuznal nss důvodnou. Žal. úřad, jak patrně z nař. rozhodnutí, zrušil rozhodnutí I. stolice, kterým vydáno potvrzení podle § 4 zák. č. 44/28 proto, poněvadž I. stolice nebyla oprávněna potvrzení to vydávati, když šlo o byt, který nepodléhá zákonu o ochraně nájemníků. Žal. úřad rozhodoval tedy judikátně toliko otázku, byl-li úřad I. stolice oprávněn potvrzení podle § 4 zák. č. 44/28 vydati, či nikoli, otázka právní povahy sporného bytu byla pak pro žal. úřad jen otázkou prejudiciální. Podle § 44 vl. nař. č. 8/28 (které platí se zřetelem k § 82 cit. nař. i pro odvolací řízení), jest úřad oprávněn pro své rozhodnutí učiniti si úsudek i o předběžných otázkách, o nichž jako o otázce hlavní přísluší rozhodovati jiným úřadům nebo soudům.

Z toho je patrné, že žal. úřad byl oprávněn učiniti si úsudek o této předběžné otázce, když na jejím vyřešení závisela otázka, rozhodl-li úřad I. stolice, vydávaje potvrzení podle § 4 zák. č. 44/28 po právu či nikoli, pokud ovšem o otázce té nebylo již pravoplatným výrokem řádného soudu rozhodnuto. Stěžující si spolek v řízení správním netvrdil, že by tu byl takový pravoplatný soudní výrok, ani jej neuvedl a neuvádí v písemné stížnosti k nss-u.

Stížnost uplatňuje dále jako vadu řízení, že zjištění žal. úřadu, že se v daném případě jedná o byt, jenž nepodléhá zákonu o ochraně nájemníků, odporuje spisům.

Svůj úsudek, že sporný byt v daném případě není bytem, který podléhá zák. o ochraně nájemníků, založil žal. úřad jednak na důsledném prohlašování stěžující si firmy samé, jednak na zprávě policejního komisařství v Ú. ze 14. září 1929. — — — —

Z obsahu tohoto skutkového zjištění jde, že v daném případě šlo o byt zřízený při podniku stěžující si firmy pro ubytování zaměstnanců podniku, a že byl Arnošt K. povinen stěžující si firmě odváděti za byt ten roční činži ve výši 156 Kč, jež byla později zákonitě zvýšena na obnos ročních 296 Kč, že tedy šlo o byt ve smyslu zák. o ochraně nájemníků č. 44/28.

Ale pak nutno námitce stížnosti, vytykající rozpor se spisy, přisvědčiti, úsudek žal. úřadu o této prejudiciální otázce jest stížen podstatnou vadou řízení a bylo proto nař. rozhodnutí, poněvadž žal. úřad založil na tomto úsudku svůj nař. výrok, zrušiti podle § 6, aniž bylo za tohoto stavu věci třeba, aby nss přihlédl ještě k další námitce stížnosti, vytykající vadnost řízení proto, že žal. úřad se potřebou podniku ve smyslu § 1 odst. 2 č. 11 cit. zák. vůbec nezabýval.

Č. 10.723.

S a m o s p r á v a z e m s k á : I. * Stížnost podaná zemským prezidentem jménem země k nss-u do rozhodnutí ministerstva vnitra, jímž se ruší usnesení zemského zastupitelstva podle § 60 odst. 2 org. zák., jest přípustna. — II. * Uveřejněním ve smyslu § 60 odst. 2 sluší rozuměti uveřejnění způsobem určeným zemským prezidentem ve smyslu § 101 org. zák. — III. * Zemská pokladna není ani zvláštním zařízením ve smyslu § 10 ani ústavem, ani podnikem podle § 53 org. zák.

(Nález ze dne 20. září 1933 č. 15.708.)

V ě c : Země Česká a zemské zastupitelstvo v Praze proti ministerstvu vnitra (vrch. min. kom. Dr. Otakar Holdík) o zrušení usnesení zemského zastupitelstva ve věci zemské pokladny.

V ý r o k : Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y : Nař. rozhodnutím zrušilo min. vnitra podle § 60 odst. 1 a 2 zák. o organizaci politické správy z 29. února 1920 č. 126 Sb. ve znění zák. ze 14. července 1927 č. 125 Sb. usnesení zem. zastupitelstva v Čechách z 22. května 1930, jímž byl přijat návrh člena zem. výboru Dr. J. K., aby byla zřízena podle § 56 zák. č. 125/27 zemská pokladna jako zvláštní zařízení zemské a aby zem. výbor podal zem. zastupitelstvu do příští schůze přesnou zprávu, jakým způsobem tato nově zřízená zem. pokladna bude zařízena a spravována, jakož i usnesení z téhož dne, jímž byl přijat tento návrh člena zem. zastupitelstva K. Z.: zem. zastupitelstvo 1. trvá na zachování zem. pokladny z důvodu, že země Česká má zákonem zaručenou samostatnost; 2. ukládá zem. výboru a žádá zem. presidenta, aby majetek vlastní i svěřený byl odděleně spravován pokladnou zemskou jako zvláštním zařízením zemským, poněvadž usnesení ta příčí se zákonu.